

[Bernhard Baunsgaard]

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det ender jo med, at vi næsten bliver færdige med debatten, inden vi har været ordførerrækken igennem.

Nu skulle hr. Bernhard Baunsgaard måske have sat sig lidt ind i den debat, vi havde i 1984 netop om det problem, idet det jo er sådan, at det ikke er miljøministerens opgave at fremsætte forslag til ændring af straffeloven. Jeg tror nok, at det er justitsministerens, sådan som verden er indrettet i dag.

Men jeg vil i øvrigt gøre opmærksom på, at vi dengang fik at vide, at man faktisk i straffelovrådet, mener jeg det er, arbejder lige præcist med at indsætte sådanne bestemmelser i straffelovens afsnit om almenfarlige forbrydelser. Adressen er altså, så vidt jeg kan se, forkert; det er ikke min opgave at beskytte miljøministeren, men jeg synes, at urimelighederne kan blive så voldsomme, at selv oppositionen må gå på talerstolen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu er denne betænkning kommet i 1983, og da vi er i 1986, synes jeg nok, det havde været på tide, at der var sket noget på området.

Naturligvis forestiller jeg mig ikke, at miljøministeren skal komme med ændringer til straffeloven. Det er også derfor – hvis SF-ordføreren ville gøre sig den ulejlighed at læse beslutningsforslaget igennem – at det ikke er en henvendelse til miljøministeren, men en henvendelse til regeringen. Der er tale om, at der skal fremsættes forslag. De skal komme ikke alene fra miljøministeren. Jeg skal senere vende tilbage til, hvilken minister der efter min opfattelse bliver nødt til at tage fat her.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Som hr. Bernhard Baunsgaard så korrekt har påpeget, har vi jo haft lejlighed til siden sommeren 1983 at læse alle de udmærkede ting, der står i betænkningen. Vi har haft lejlighed til siden 1984, da det radikale venstre også var inde i forhandlingerne om skærpelse af håndhævelsesbestemmelserne, selv at stille forslag til ændring af straffelovens ka-

pitel om almenfarlige forbrydelser. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard er så utålmodig, så er det bare om at gribe skrivemaskinen og komme i gang.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

En sidste kort bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard. Så går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hvis vi havde et system og et sekretariat af et stort og voldsomt omfang til rådighed, så kunne vi naturligvis fremsætte alle de lovforslag, vi ville, sådan at vi kunne fritage regeringen for at arbejde med det. Men det er nu engang sådan, at når vi skal ind i disse indviklede sager, er det nødvendigt at arbejde med systemet. Det er derfor, jeg opfordrer regeringen og de forskellige ministre til at spille ud.

Ahlmann-Ohlson (KF):

Jeg vil gerne starte med at citere fra en kronik fra Berlingske Tidende i går af konstitueret landsdommer Gorm Toftegaard Nielsen:

»Den sidste skærpelse trådte i kraft den 1. juli 1984. Da en skærpelse kun har virkning for fremtidige overtrædelser af loven, er det nok endnu for tidligt at vurdere, om 1984-ændringen vil få den tilsigtede virkning. Overtrædelserne skal først begås, opdages af kommunerne, anmeldes, efterforskes, resultere i tiltalerejsning og vel pådømmes ved to instanser. I større forureningssager vil dette næppe kunne ske på mindre end to år. Sådanne saglige indvendinger har måske ikke større interesse for de dele af folketinget, som er bange for ikke at komme først med at demonstrere deres gode vilje.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg personligt finder det hidtil praktiserede niveau for bøder i miljøbeskyttelsessager for lavt.«

Toftegaard Niensens kronik og indledningen til kronikken belyser meget godt problemstillingen.

Det konservative folkeparti er naturligvis også helt enig i forslagsstillernes intentioner: at det ikke for nogen her i landet, heller ikke for det offentlige, må kunne betale sig at forurene. Også vi betragter miljøforbrydelser